

ΠΟΙΜΑΝΤΙΚΗ ΣΥΝΑΝΤΗΣΙΣ ΤΗΣ Α.Θ.Μ. ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ ΜΕΤΑ ΤΩΝ ΙΕΡΕΩΝ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΡΑΜΑΛΛΑΣ

Τὴν πρωΐαν τῆς Τρίτης, 6^{ης} /19^{ης} Ὀκτωβρίου 2021, ἡμέρας μνήμης τοῦ ἁγίου ἐνδόξου ἀποστόλου Θωμᾶ, ἐτελέσθη θεία Λειτουργία εἰς τὸν Ἱερόν Ναόν Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου εἰς Ραμάλλαν.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν ταύτην συνελειτούργησαν ἢ συνεπροσευχήθησαν τῇ προσκλήσει καὶ προετοιμασίᾳ τοῦ ἡγουμένου Ραμάλλας Ἀρχιμανδρίτου π. Γαλακτίωνος, οἱ ἱερεῖς τῆς περιοχῆς Ραμάλλας τῆς Δυτικῆς Ὀχθης, ἥτοι ὁ π. Ἰάκωβος ἱερεὺς Ραμάλλας, ὁ π. Τζώρτζ Ἀουὰδ ἱερεὺς Τζίφνας, ὁ π. Νικόλαος ἱερεὺς Ἀῖν Ἀρίκ, ὁ π. Δαυΐδ ἱερεὺς Τάϋμπε, ὁ π. Ἀθανάσιος ἱερεὺς Ζαπάμπδε, ὁ Ἀρχιμανδρίτης π. Ἰγνάτιος ἡγούμενος Μπετζάλλας καὶ Μονῆς Ποιμένων, ὁ π. Ἰωσήφ Χόδαλη, ὁ π. Παῦλος καὶ ὁ π. Ἡλίας, ἱερεῖς Μπετζάλλας, ὁ π. Συμεὼν ἐφημέριος Ναζαρέτ, ὁ Πατριαρχικός Ἐπίτροπος Ἀκκρης-Πτολεμαΐδος Ἀρχιμανδρίτης π. Φιλόθεος, ὁ Ἀρχιμανδρίτης π. Ἀρτέμιος ἡγούμενος Χαΐφας, ὁ π. Σάββας ἱερεὺς Ἀμπελίν, ὁ Ἀρχιμανδρίτης Λεόντιος ἡγούμενος Ραφιδίων, ὁ μοναχὸς Βησσαρίων Ἐπιστάτης Μπουρκίν, ὁ π. Κωνσταντῖν ἱερεὺς Ἰόππης, ὁ π. Ἀνδρέας πρῶην ἱερεὺς Τζίφνας, ὁ π. Γεώργιος Μπαράμκη ἱερεὺς τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου, οἱ π. Σπυρίδων καὶ π. Ἦσσα θαλτζίε καὶ ὁ π. Τζωρτζ Ζακαμάν ἱερεῖς Βηθλεέμ.

Τῆς θείας Λειτουργίας ταύτης μετέσχεν ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατὴρ ἡμῶν καὶ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, προσελθὼν ἐξ Ἱερουσαλήμ μετὰ συνοδείας τοῦ Γέροντος Ἀρχιγραμματέως Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου, τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἐλενουπόλεως κ. Ἰωακείμ καὶ τοῦ Ἀρχιδιακόνου π. Μάρκου, ἱερέων καὶ λαοῦ καὶ προσεφώνησε διὰ τῆς κάτωθι προσφωνήσεως Αὐτοῦ ὡς ἔπεται:

“Ἰδοὺ δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντες οἱ δούλοι Κυρίου, οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου ἐν ἀύλαϊς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν, (Ψαλμ. 133-1), ψάλλει ὁ ψαλμωδός.

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ Ἅγιοι Πατέρες καὶ Ἀδελφοί,

Εὐλογήσωμεν τὸν ἅγιον Τριαδικόν ἡμῶν Θεόν, τὸν ἀξιώσαντα πάντας ἡμᾶς τοὺς λειτουργοὺς Αὐτοῦ συναχθῆναι ἐν τῇ ὡραιότατῃ πόλει Ramallah, ὑπὸ τὰς πτέρυγας τῆς ἀγίας τῶν Ἱεροσολύμων Ὁρθοδόξου ἡμῶν Ἐκκλησίας, ἵνα καταδείξωμεν ἀφ’ ἐνός μὲν τὴν ἐν Χριστῷ ἐνότητά μας, «ὅτι ἐσμέν ἀλλήλων μέλη [ἐν Χριστῷ] (Ἐφ. 4,25) καὶ ἀφ’ ἑτέρου τὴν ἐν Χριστῷ ταυτότητά μας, «ὡς ἀνῆκεν ἐν Κυρίῳ» (Κολ. 3, 18).

Καὶ ἡ μὲν ἐνότης ἀφορᾷ εἰς τὴν ἀποστολὴν τοῦ ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας κεχειροτονημένου πνευματικοῦ ποιμένου κατὰ τὸν Παύλειον λόγον: «καὶ αὐτός ἔδωκε τοὺς μὲν ἀποστόλους, τοὺς δὲ προφήτας, τοὺς δὲ εὐαγγελιστάς, τοὺς δὲ ποιμένας καὶ διδασκάλους, πρὸς τὸν καταρτισμὸν τῶν ἁγίων εἰς ἔργον διακονίας, εἰς οἰκοδομὴν τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ, μέχρι καταστήσωμεν οἱ πάντες εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ», (Ἐφ. 4, 11-13)

Ἡ δέ ταυτότης ἀφορᾷ εἰς τόν ἄρρηκτον δεσμόν ἡμῶν μετά τῆς εὐσεβοῦς ἡμῶν ἐπωνυμίας, τοῦτέστιν τό ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, τό ὁποῖον «ὁ θεός ὑπερύψωσε καί ἐχαρίσατο αὐτῷ ὄνομα τό ὑπέρ πᾶν ὄνομα», (Φιλιπ. 2,9), κατὰ τό λεγόμενον ὑπό τοῦ Παύλου.

Ἀξιοσημεῖωτον ὅτι ἡ ἐν Χριστῷ ταυτότης ἐπ' οὐδενί ἀναιρεῖ ἀλλά τουναντίον ἐνισχύει τήν φιλοπατρίαν, δηλονότι τήν ἀγάπην πρός τόν τόπον γεννήσεως ἡμῶν, κατὰ τό παράδειγμα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ, ὅστις «ἐλθὼν εἰς τήν πατρίδα Αὐτοῦ τήν Ναζαρέτ, οὗ ἦν τεθραμμένος, ἐδίδασκεν αὐτούς ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν» (Πρβλ. Ματθ. 13, 54/ Λουκ. 4,16). Οὐχ ἦττον ὅμως «οὐ γάρ ἔχομεν ὧδε μένουσαν πόλιν, ἀλλά τήν μέλλουσαν ἐπιζητοῦμεν», (Ἑβρ. 13, 14)

Ἡ ἱερά τῶν κληρικῶν ἡμῶν σύναξις, ἡ λαμβάνουσα χώραν ἐν τοῖς ἐδάφοις τοῦ ὑπό Ἰσραηλινὴν τελοῦντος κατοχὴν Παλαιστινιακοῦ Κράτους, ἐνέχει ἰδιαιτέραν σημασίαν, τόσον διὰ τό εὐσεβές Χριστεπώνυμον ἡμῶν ποίμνιον, ὅσον καί διὰ τοὺς κατὰ τόπους καί πόλεις ποιμαίνοντας ἡμῶν σεβαστοὺς ἱερεῖς, τῶν ὁποίων ἡ λειτουργικὴ, δηλονότι εὐχαριστιακὴ διακονία καί ἡ ποιμαντικὴ αὐτῶν μέριμνα εἶναι ὄντως μεγάλη καί ἀναγκαῖα ὅσον ποτέ ἄλλοτε.

Λέγομεν δέ τοῦτο, διότι ὁ διάκονος, δηλαδή ὁ ἱερεὺς τῆς Ἐκκλησίας εἶναι συνεργός τοῦ ἀρχιεπίσκοπου ἡμῶν Χριστοῦ καί «συνεργός εἰς τήν βασιλείαν τοῦ θεοῦ» (Κολ. 4,11) κατὰ τό πρότυπον τῶν μεγάλων καί ἐγκρίτων πατέρων τῆς Ἐκκλησίας καί τοῦ Ἱερωτάτου Παύλου, Ἀθανασίου καί Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας καί βεβαίως τῶν Καππαδοκῶν Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ θεολόγου καί τοῦ Ἰωάννου τοῦ Χρυσόστομου καί πολλῶν ἄλλων θεοφόρων Πατέρων.

Οἱ μεγάλοι καί πνευματοφόροι οὗτοι Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας ἐγένοντο μιμηταί τοῦ θείου Παύλου κατὰ τό παράγγελμα αὐτοῦ: «ἐάν γάρ μυρίους παιδαγωγούς ἔχητε ἐν Χριστῷ, ἀλλ' οὐ πολλοὺς πατέρας. Ἐν γάρ Χριστῷ Ἰησοῦ διὰ τοῦ Εὐαγγελίου ἐγὼ ὑμᾶς ἐγέννησα. Παρακαλῶ οὖν ἡμᾶς, μιμηταί μου γίνεσθε» (Α' Κορ. 4, 15-16).

Πράγματι οὗτοι ἀνεδείχθησαν μιμηταί τοῦ θεσπεσίου Παύλου ἀκούοντες εἰς τάς πρός Τιμόθεον προτροπὰς αὐτοῦ: «Σὺ δέ, ὦ [Τιμόθεε], ἄνθρωπε τοῦ θεοῦ, ...· δίδωκε δέ δικαιοσύνην, εὐσέβειαν, πίστιν, ἀγάπην, ὑπομονήν, πραότητα...· τήν παρακαταθήκην φύλαξον, ἐκτρεπόμενος τὰς βεβήλους κενοφωνίας καί ἀντιθέσεις τῆς ψευδωνύμου γνώσεως», (Πρβλ. Α' Τιμ 6, 11-20).

Ἡ ἁγία ἡμῶν Ἐκκλησία καί δὴ τό Παλαίφατον Rum Orthodox ἡμῶν Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων, ὡς ἄλλη Κιβωτός καί φιλόστοργος μητέρα οὐκ ἐπαύσατο τήν μέριμναν αὐτῆς ὑπὲρ τοῦ δοκιμαζομένου ἡμῶν ποιμνίου καί ὅχι μόνον, διὰ τῶν ἀδιαλείπτων προσευχῶν ἐπὶ τοῦ Παναγίου καί Ζωοδόχου Τάφου τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ ἀλλὰ καί τῶν ἀγαθῶν ἔργων: «Τεκνία μου, μὴ ἀγαπῶμεν λόγῳ μὴδὲ τῇ γλώσσει ἀλλ' ἐν ἔργῳ καί ἀληθείᾳ», παραγγέλλει ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ θεολόγος. (Α' Ἰωάν. 3, 18).

Κατακλείοντες τόν Πατρικόν καί Πατριαρχικόν τοῦτον ἐν Κυρίῳ χαιρετισμόν ἡμῶν εὐχόμεθα εὐόδωσιν καί ἐν Χριστῷ αὐξησιν κατὰ τάς ἐργασίας τῆς συνάξεως ὑμῶν, φέροντες εἰς τάς διανοίας καί τὰς καρδίας ὑμῶν τόν τοῦ Ἱεροῦ Χρυσόστομου λόγον: «Ἡ γάρ Ἱερωσύνη τελεῖται μὲν ἐπὶ γῆς τάξιν δέ ἐπουρανίων ἔχει πραγμάτων».

Ἡ χάρις τοῦ θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν διὰ τῶν πρεσβειῶν τῆς ὑπερευλογημένης Θεοτόκου καί ἀειπαρθένου Μαρίας καί πάντων τῶν ἁγίων, εἴη μετά πάντων ὑμῶν.

Ἀμήν”.

Τόν Μακαριώτατον καί τήν ἱερατικήν σύναξιν ἐκαλωσώρισεν ὁ Δήμαρχος Ραμάλλας
κ. Φάραχ Χαντίντ.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας